

Posudek diplomové práce

JITKA NEJEDLÁ
FENOMEN FIGURA

Diplomantka Jitka Nejedlá se ve své diplomové práci zabývá tematem Figura jako fenomén - který zvládá v míře nad předpokládaným limitem. Je třeba zdůraznit, že po celou dobu vzniku této diplomové práce postupovala samostatně s dostatečnou orientací v problému a volbě inspiračních prostředků.

Propojení teoretické, výtvarné i didaktické části je na vysoké kvalitativní úrovni a v přehledném uspořádání. Zmapování a analýza daného tematu je v teoretické části rozsáhlé a v rovnováze mezi subjektivním chápáním a schopností objektivní reflexe. Umění je pro ni komunikativní záležitost a k figuře přistupuje jako k systému ekvivalencí jednotlivých principů. Figurativní zobrazení směřuje k důrazu na znak a uvádí adekvátní příklady figurací jako schemat a osnov seskupených prvků.

Vhodně působí příklad s uvedením teorie J. Vančáta /Vizuální znak jako prostředek pro umožnění vnímání neuvědomělých, neviděných kvalit reality/. S diplomovou prací zůstávají ve výrazném kontextu 3 úrovně interpretací vjemových polí o vztahu pozadí a figury, zejména třetí, kterou se figurativní zobrazování a jeho vnímání řadí k duchovním schopnostem člověka.

Dále diplomantka nahlíží problematiku fenoménu figury v historických kontextech, a odráží a charakterizuje myšlení a chápání figurativního umění v jednotlivých dějinných epochách a systémech třídění a klíčových proměn figurativního umění. Sleduje vznik - utváření - a institucionalizaci figurálních zobrazování a nachází vhodné příklady. Za zmínku stojí zejména křesťanské středověké umění v osobě Giotta. Dále zmiňuje renesanční kánon a jeho změny, nebo Caravaggia, Rembrandta a mnoho dalších. Velmi přesvědčivá je pasáž o moderním znakovém systému, v němž zdůrazňuje odklon od nápodoby reality a odpoutání se od předmětnosti.

Výtvarná část diplomové práce se nese v duchu teze o figuře jako vnitřním modelu. Důležité je seznámení se s malířskými začátky Jitky Nejedlé a její cesty od záměru k námětu a uskutečnění malby, v níž je figura dominantním znakem a vstupem pro novou vnitřní realitu obrazu. Cyklus maleb je ve své výstupní podobě formálně zvládnut a nese všechny znaky úspěšného malířského úsilí podepřeného značnou osobní erudicí a vytrvalostí. Náročnost v provedení figurálních kompozic si nese ambici na samostatný osobní styl nesoucí znaky vysokých malířských kvalit. Monumentální cítění je vhodně proloženo smyslem pro detail a schopností postihnout dramata zobrazovaných výjevů i psychologickou interpretaci portrétu. Kompoziční vyváženost je umocněna expresivními gesty. Bezpochyby obrazy tvoří základ pro případnou další výtvarnou činnost a umělecké usilování. Zároveň vyváženost teoretické, výtvarné a didaktické části, která navíc nese znaky diplomantčiny schopnosti zobecnění i systémové uchopení jednotlivých úkolů a principů práce s dětmi. Vytváří se tak jednotný celek diplomové práce, kterou lze hodnotit jako vynikající zpracování daného tematu. Domnívám se, že tato diplomová práce by se mohla stát základem pro případné další navázání např. doktorandským studiem.

K čemuž ji plně doporučuji a hodnotím známkou

VÝBORNĚ

v Praze 30. 4. 2007

Jiří Kornatovský